

Dragonfana och ryttarstandar tillhörande Alt-Piccolominis kejserliga regemente.

Redan på 1920-talet antog Alfred Mell, sedermera chef för Heeres-geschichtliches Museum i Wien, att den vita dragonfanan, ST 12:514, daterad 1656, tillhör kyrassjärregementet Alt-Piccolomini. Just det året, efter Ottavio Piccolominis död, tillträdde systersonen Ludovico Caprara som regementets chef. Samma år tilldelades regementet två nya kompanier. Att även dragonkompani förekom i detta förband finns belagt. Således överfördes år 1657 ett för Piccolominis regemente nyuppsatt dragonkompani till överste Paris Spankaus dragonregemente, som då höll på att bildas.

Det blå standaret ST 12:527 är likaså daterat 1656. En jämförelse mellan detta standar och dragonfanan visar, att såväl vad beträffar stängernas form, bäranordning och i guld målade flammor, som dukarnas målning överensstämmelserna är så påtagliga, att de måste ha tillhört samma regemente, d.v.s. Alt-Piccolomini. De tjänstgjorde i regementet till den 23 januari 1660, då de förlorades till svenskarna vid Crivitz i närheten av Wismar.

Tack vare denna identifiering är det möjligt att känna igen ytterligare sex ryttarstandar, ST 12:518, 521-525, hörande till regementet Alt-Piccolomini. Till färg och utsmyckning är nämligen 1656 års standar påfallande likt dessa. Efter Piccolominis vapenfärger är dukarna blå med utsmyckning i guld. Även stängerna är blå och har flammor, som ursprungligen har varit målade i guld. Till denna grupp hör ett vitt livstandar, ST 12:517. Regementet led stora förluster vid Breitenfeld 1642 och Jankow 1645, från vilka tillfällena standaren kan ha kommit i svenskarnas händer.

Likheter och överensstämmelser med dessa har ytterligare sex blå ryttarstandar, ST 12:541-542a, 543-544b, 18:26c,1. Möjligen har även de tillhört regementet Alt-Piccolomini, som bildades år 1629.

A

1984